

[Forsvarsministeren]

af lodsvæsenets økonomi. I redegørelsen, som jo er kendt af alle ordførerne, opfordrer statsrevisorerne Forsvarsministeriet til at foretage ændringer af lodsvæsenet på en række områder. Statsrevisorerne påpeger, at bestræbelserne for varigt at forbedre lodsvæsenets økonomi bør intensiveres, bl.a. ved en omlægning af takstsystemet, så en større del af lodsbetalingen kan komme Lodsreguleringsfonden til gode, og ved en yderligere rationalisering, bl.a. ved en sammenlægning af enheder.

Efter 10 år med den nuværende lodslov er det ikke, trods gode intentioner, lykkedes at opfylde lovens forudsætning om økonomisk balance. Derfor kan jeg erklære mig enig med statsrevisorerne i, at arbejdet med at sikre en forbedring af økonomien må forstærkes og udstrækkes til at gælde alle områder inden for lodsvæsenet, og derfor agter Forsvarsministeriet at gennemføre yderligere administrative rationaliseringer af lodsvæsenet.

En lovændring er imidlertid nødvendig, for at man kan nå et sådant mål. Derfor skaber lovforslaget mulighed for 3 væsentlige ændringer, nemlig for det første indførelse af et nyt takstsystem, der ændrer fordelingen af lodsbetalingen bl.a. således, at en forhøjelse fuldt ud vil komme Lodsreguleringsfonden til gode. For det andet gennemførelse af en rationalisering af materieludnyttelsen, sådan at alt materiel fremover stilles til rådighed af Lodsreguleringsfonden efter behov. Og endelig indførelse af hjemmel til, at lodsvæsenet kan kræve betaling for anden sejladsvejledning end egentlig traditionel lodsnig.

Jeg er opmærksom på, at det ikke altid vil være lige behageligt for dem, der er impliceret i disse opgaver, når man foretager ændringer i vilkårene for at udføre et erhverv. Men det er jo også én af de ting, der følger med, når man arbejder inden for et koncessioneret område, at samfundsudviklingens behov også er nødt til at slå igennem på en vis måde i de vilkår, der findes, for det er et område, hvor man kan sige, at den frie konkurrence er suspenderet.

Det er en selvfølge, at lodserne vil blive inddraget i det videre arbejde med udformning af loven, og der bliver ikke truffet nogen beslutninger, uden at Lodsrådet har været hørt forinden. Jeg kan i øvrigt sige, når hr. Arne Melchior og andre var inde på, at der ikke har været høring af Lodsrådet, at man kan se, hvis man læ-

ser bemærkningerne til lovforslaget, at den skriftlige udtalelse fra Lodsrådet jo nødvendigvis har måttet foreligge, inden man har kunnet fremsætte lovforslaget, og derfor med al respekt for fremsættelsesdatoen 20. januar 1989, som Folketinget har fastsat for lovforslaget, har høringen været foretaget, lige så vel som en ekstrakt af udtalelsen er gengivet i lovforslaget. Også Danmarks Rederiforenings synspunkter er gengivet.

Jeg tror ikke, at vi i alle tilfælde vil kunne opnå enighed mellem de myndigheder, der skal sikre, at de nye regler kan blive efterlevet, og at man kan nå frem til det formål, som statsrevisorerne har foreskrevet, men jeg tror bestemt, at der i det kommende udvalgsarbejde og i drøftelserne omkring indholdet og virkningen af denne lov vil være gode muligheder for, at man kan finde en forståelse for nogle nødvendige tiltag, og for, at disse ting kan blive bedre.

Der blev stillet en række spørgsmål. Hr. Trøjborg var f.eks. inde på spørgsmålet om, hvor effektiviseringen kunne sætte ind. Det var en af hovedadresserne i hr. Trøjborgs spørgsmål, hvordan man kunne forestille sig et samarbejde med andre myndigheder inden for farvandsvæsenet, og hvordan man måske kunne vurdere spørgsmålet om lodstvang. Lodstvangens omfang er, som ordførerne ved, en meget kompliceret ting, som har været drøftet ved flere lejligheder her i Folketinget, og jeg erkender, at disse punkter i lovforslaget er vigtige for forståelsen af baggrunden for vort lodsvæsen, og hvad der kan gøres med hensyn til at rette økonomien op. Jeg er parat til at gå ind i en drøftelse i forbindelse med udvalgsarbejdet, hvor jeg tror at kendskab til hele lodsvæsenets karakter og lodsernes arbejdsvilkår i høj grad vil være nyttigt for forståelsen af, hvad der med rimelighed kan gennemføres.

Hr. Arne Melchiors holdning til forslaget var så ubetinget den mest kritiske, vi har hørt i dag, og jeg har tillid til, at når udvalgsarbejdet er kommet i god gænge og man har fået belyst mange af de ting, jeg har nævnt her, vil også den kritiske røst fra hr. Arne Melchiors side være mere afdæmpet, end den var her i dag. Andet er heller ikke muligt, om jeg så må sige.

Hr. Ikast nævnte tanken om privatisering af dette område. Det siger sig selv, at min grundholdning til privatisering også gør mig interesseret i en sådan tankegang, men jeg skylder og-